Duminică 8 Noiembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 9 Noiembrie

19-21 Repetiții Fanfară

Marți 10 Noiembrie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Joi 12 Noiembrie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 13 Noiembrie

17-18 Rugăciune cu surorile
18-20 Serviciu divin

▪ Sâmbătă 14 Noiembrie

18:30-20:30 Întâlnire tineret

ANUNȚURI

1. În cadrul serviciului divin de după amiază, Cuvântul lui Dumnezeu va fi vestit de fr. pastor Timiș Laurențiu, iar copiii din casa "Frații lui Onisim" ne vor sluji prin cântare.
2. Colecta de duminică după masă va fi destinată ajutorării copiilor din casa "Frații lui Onisim".
3. Sâmbătă, 14 noiembrie, de la orele 16-19 vom avea o întâlnire a familiilor tinere din biserică, la care este invitat pastorul Daniel Bărnuț.

Când vrei să faci un bine – *Luci Boltasu*

Când vrei să faci un bine, să-l faci cu bucurie,
Să dai cu mâna largă, un strop din ce ai tu,
Când dragostea-altruistă, te face și te-mbie,
Să poți liber alege, când să spui da sau nu,

Când simți o pace sfântă și ochii-ți lăcrimează,
Privind spre-acel ce-ți spune timid, un mulțumesc,
Când a primat iubirea și ai trimis o rază,
Celui sărman, lumină, din Tatăl tău ceresc,

Când nu te lupți cu tine, punându-ți întrebarea,
De te implici, sau :"Asta, nu este treaba mea!"
E semnul cert că-n tine, prin Duhul Sfânt, ai zarea
Și poți cu bucurie, să-mparți din pâinea ta.

Când haina ta îmbracă, pe cel ce rabdă frigul
Și dăruiești la rându-ți, din ce-ai primit de sus,
E semn că înțeles-ai ce-nseamnă: "Poartă jugul!"
Fii fericit prieten, porți jugul lui Isus!

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Ioan Timișan
Bobi Popovici *(Becicherec)*
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Cazan Eleonora Mia – 08.11
Constantin Liubita – 08.11
Liuba Mircea – 08.11
Vidican Costin – 08.11
Cristea Gabriela – 09.11
Bucur Maria - 10.11
Murariu Rodica - 10.11
Opritescu Ioan - 10.11
Popa Cornel – 10. 11

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

FACEREA DE BINE

NR. 237 | 8 Noiembrie 2015

"Roada Duhului, dimpotrivă, este:...facerea de bine..." - Galateni 5: 22

Facerea de bine este acea calitate pe care o găsim într-o persoană orientată și călăuzită de dorința de a face bine, și care reprezintă valorile lui Dumnezeu. Această definiție succintă este susținută de apotolul Pavel în textul din 2 Tes. 1: 11, 12: „ De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă găsească vrednici de chemarea Lui, și să împlinească în voi, cu putere, orice dorință de bunătate, și rice lucrare izvorâtă din credință, pentru ca Numele Domnului nostru Isus Hristos să fie proslăvit în voi..."

Facerea de bine este dragostea în acțiune.

Ea poartă în sine nu numai ideea neprihănirii, ci neprihănirea însăși demonstrată în trăirea de zi cu zi prin Duhul Sfânt. Este facerea de bine izvorâtă dintr- o inimă bună, cu gândul de a-I plăcea lui Dumnezeu și fără a aștepta în schimb răsplată și medalii. Domnul Isus dorește ca o astfel de facere de bine să fie expresia vieții fiecărui credincios. Omul nu o poate substitui pe aceasta cu nimic și nu există artist care să o poată imita. Ca și credincioși trebuie să pășim în ritmul dictat de Duhul Sfânt, urmând pașii facerii de bine, ceea ce Îi place lui Dumnezeu. Nu există altă alternativă.

Facerea de bine este invitația la credincioșie.

Putem face fapte bune, și practicând principiile facerii de bine le putem dovedi celor din jur că în viețile noastre este ceva „deosebit", ceva ce ei înșiși s- ar putea să dorească. Este invitația clară la a trăi după voia lui Dumnezeu, la a trăi în credincioșie. Avem chiar posibilitatea de a le arăta altora cum să practice în viețile lor aceste principii. Trebuie însă manifestată multă grijă chiar și pentru această parte a roadei Duhului Sfânt. Adevărata facere de bine este „roada Duhului", și efortul de a o realiza prin propria noastră putere va eșua întotdeauna. Orice bunătate pe care lumea o vede în noi trebuie să fie adevărata roadă a Duhului și nu un substitut.

Facerea de bine este modelarea după Hristos.

Trebuie să fim mereu conștienți de faptul că Diavolul poate lua orice efort uman și-l poate converti pentru a- și atinge propriile lui scopuri cu el. Numai Duhul poate produce roada facerii de bine care să reziste oricărui test. Dacă vrem să fim motivați spre aceasta, facerea de bine este exprimată prin viața Aceluia care este prototipul perfect a ceea ce eu și tu trebuie să fim. Ca la nimeni altul, la Domnul Isus Hristos s- a putut vedea facerea de bine la superlativ. Fără vreun interes omenesc, neținând cont de fața omului și urmărind întotdeauna slava lui Dumnezeu, făcea bine celor pe care îi întâlnea.

Vremea pe care Dumnezeu ne- o dă este vremea în care Evanghelia trebuie rostită și cu o mână întinsă spre cei care au nevoie de ajutorul nostru. Ajută-ne Doamne ca așa să fim !

Pastor Ioan Cocîrțeu

CÂND VREI SĂ FACI BINELE...

VADUVA MIRIAM

Ni se întâmpă de multe ori că tocmai atunci când vrem să facem un bine ne iese rău, când vrem să arătăm bunătate, arătăm răutate... Se pare că nu suntem singurii. La fel spunea și apostolul Pavel: "când vreau să fac binele, răul este lipit de mine."

Întotdeauna când copiii lui Dumnezeu vor să facă o faptă bună, Satan se luptă să-i împiedice. Această problemă este de când lumea și pământul.

Totuși, adevăratele motive sunt cele care determină ceea ce vom clădi, până la urmă. Înainte să faci un bine, gândește-te de ce vrei să îl faci, care sunt motivele reale care stau la baza dorinței tale de a face ceva bun. Poate că îmi vei răspunde că nu contează motivele, contează faptele. Dumnezeu se uită, însă la inima omului și nu la fața lui. Pentru El contează de ce faci ceea ce faci. Din ce dorință tainică izvorăște fapta ta? Poate că vrei să ajuți pe cineva, dar înlăuntrul tău aștepți laude din partea celorlalți. Poate ești mândru sau vrei să demonstrezi oamenilor cât ești tu de bun... și apoi te mai miri de ce nu reușești să duci acel lucru la bun sfârșit. Domnul vrea o inimă sinceră și deschisă. El se bucură când tu îți ajuți semenii, când îi încurajezi și le arăți dragostea lui Dumnezeu. Se bucură când faci un bine, dar vrea ca acest bine să fie făcut din dragoste, altfel nu îl primește.

Data viitoare când vei încerca să faci un bine și vezi că nu îți reuseste, analizează-ți motivele pentru care vrei să-l faci. Nu uita că Dumnezeu vrea ca să fii aur curat. Și te vrea plin de dragoste!

*****

„Sufletul binefăcător va fi săturat". (Proverbe 11:25)

Pentru a vedea sufletul meu propășind, nu trebuie să strâng averi, ci să fac parte din ele celor săraci. Drumul spre comorile din lume este economia împinsă până la zgârcenie; dar calea lui Dumnezeu e cu totul deosebită. Cuvântul ne învață că cine împarte cu altul bunurile sale trecătoare, le înmulțește; iar cine le strânge pentru sine, va duce lipsă. A da este, deci, mijlocul de lucru izvorât din credință. Să ne dorim deci această experiență, și vom vedea că după lărgirea inimii noastre, vom avea din belșug pentru nevoile noastre.

Potrivit făgăduinței lui Dumnezeu, "voi fi săturat și îngrășat". Să nu ne gândim că aceasta se va întâmpla în așa fel ca să împiedice înaintarea mea pe cale, adică înaintarea duhovnicească. Căutând să trăiesc în lux, fiind la fel cu cei din lume, aceasta ar dăuna inimii mele. Îmi va ajunge deci să am cu ce mă hrăni și să am ce îmbrăca pentru a fi sănătos.

Totuși este o supraabundență în care doresc mult, să fiu supus voii lui Dumnezeu și binevoitor față de oameni, făcându-le parte de harurile duhovnicești cu care am fost îmbogățit. Primindu-le în dar, le voi împărți ca dar, mergând astfel pe urmele Mântuitorului meu, care S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

SĂ NU OBOSIM ÎN FACEREA BINELUI

JOHN PIPER

Probabil cel mai mare dușman al entuziasmului este timpul. Ființele umane au o uimitor de tristă capacitate de a obosi de lucrurile minunate. Aproape fiecare dintre voi își amintește probabil de ceva care l-a entuziasmat cu puțină vreme în urmă, însă acum bucuria nu mai e așa de mare. În prima zi de concediu pe coastă apusul soarelui era așa de minunat că vă tăia răsuflarea și v-a făcut atât de fericiți că vă venea să cântați. Însă spre sfârșitul sejurului aproape că nici nu-l mai remarcați. Turiștii se plictisesc de apusurile de soare, milionarii de bani, copiii de jucării, iar creștinii se plictisesc să facă binele. La început v-ați simțit foarte înflăcărați de învățătura acelei ore de la școala de duminică, însă acum ați obosit să faceți binele. Fiorul s-a dus. La început v-ați simțit curățați și întăriți de Duhul Sfânt pe când conduceați dubița, predați engleza Lao, erați lider de grup mic, îi vizitați pe cei nou sosiți, ați început să citiți Biblia, lucrați în cortul cu voluntari ce dădeau primul ajutor... dar acum ați obosit să mai faceți binele. Treptat v-au părăsit puterea și bucuria interioară. A devenit o povară. Picați de obosiți.

Miza este viața sau moartea veșnică. Însă Galateni 6:9 spune: „Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală." Desigur, aceasta nu înseamnă că nu puteți să încetați o lucrare și să începeți alta. Dacă mă întrebați care este facerea binelui de care nu trebuie să obosim, probabil roada Duhului de care vorbește Galateni 5:22f. este cel mai potrivit răspuns: să nu obosiți să fiți răbdători, amabili, buni, credincioși, blânzi și înfrânați. Să nu obosiți să manifestați pacea și bucuria în toate felurile de fapte de iubire față de vecini, asociați și familie. Pe scurt, să nu obosiți să vă investiți energia în fapte de iubire, pentru că dacă o faceți, lucrările trupului preiau controlul, iar Pavel spune în 5:21 „Cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu." Sau, așa cum afirmă în 6:8, dacă încetați să semănați în Duh și semănați în trup, nu veți secera viața veșnică, ci putrezirea veșnică.

E foarte controversat subiectul. Haideți să îl analizăm puțin. Miza din acest text este viața veșnică; nu este vorba de simpla sfințire ci și de mântuirea finală. Dacă ne mântuim sau ne osândim depinde cumva de faptul de a ne lăsa sau nu copleșiți de oboseală în facerea binelui. Acest text i se adresează și bisericii. Ascultați cu atenție și observați cum se leagă ideea versetului 8 de cea din versetul 9: „Cine seamănă în firea lui pământească, va secera din firea lui pământească putrezirea; dar cine seamănă în Duhul, va secera din Duhul viața veșnică. (Prin urmare!) să nu obosim în facerea binelui căci la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală." Veți secera viața veșnică dacă veți semăna în Duhul, adică, dacă nu veți obosi să faceți binele. Datorită unor texte de acest gen îmi înțeleg rolul de pastor - învățător că este nu doar un mijloc pentru sfințirea voastră ci și un mijloc al mântuirii voastre. Acest text este scris pentru a-i ajuta pe sfinții din Galatia să ajungă la mântuirea finală, la viața cea veșnică. Prin urmare, o predică pe baza acestui text adresată sfinților din Betleem ar trebui să aibă același scop de a vă ajuta să ajungeți la mântuirea finală sau viața veșnică.